

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязва сѣга сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли медунага; а въ имперіята, 4 бѣли медунага. Спомо- ществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята надписуватъ се до Никола Геновича. Външните настоя- тели отговарятъ за въстникѣтъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц — градъ Галата при Никола Геновича, издатели на въстникѣтъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЬ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Въ послѣдніятъ ни брой една типогра- фическа погрѣшка са припуснала въ наръд- бата на бройвети. На мѣсто да са турѣ брой 23 и 24 са турѣ само 23. Ний оправяли днесъ тая погрѣшка.

Въ послѣдніятъ си брой ний са обрѣко- хми да дадемъ нѣкакви развитія върху по- вѣсти патриаршески мерки. Това искрено о- бѣщаніе, ний разсѣдихми за добръ да го от- ложимъ до недѣля до дѣто са снабдимъ съ цо точни свѣденія. Онова върху което ний ще привлѣчемъ днесъ вниманіето на читателити си сѣ мечтателни идеи на сѣрбскити въ- стници.

Ний ще запомнимъ най напрѣвъ отъ Ви- довъ-Данъ. Въ нумерото си отъ 1 Декемвриа тоя въстникъ посвѣтѣва единъ членъ въ ко- гото, слѣдъ като напомнюва живо ония че- стити врѣмена въ които сѣрбскіятъ народъ са е привозилъ отъ чуждити народи, са у- блажава отъ благосъстояніето и сѣгласіето които царували помежду князѣтъ и народѣтъ.

Безъ съмнѣніе тіа фрази правятъ динъ много честь на Видовъ-Данъ. Нъ предъ нашии очи и предъ очити на онии които сѣ ходили въ Сѣрбія, тѣ не сѣ друго освѣтъ едно заблужденіе, едно блънуваніе, едно мечтаніе.

Заблужденіе казувами ний. Защо? Защо- то Видовъ-Данъ иска да покрѣ поло- женіето на работити въ Сѣрбія подъ маска- та на лъжята.

Блънуванія казувами ний. Защо? Защо- то той, сѣкоги навикнатъ да блънува по неувѣстности на свѣтътъ както блънува- ха до вчера рускити императори за отоман- ската имперія, той иска да докажи на свѣ- тътътъ чи Сѣрбія са радувала съ сѣ едно съ- вършено благоденствіе и сѣгласіе.

Въ Сѣрбія благоденствіето и сѣгласіето не царуватъ динъ дълбоко. И за да дока- жимъ това съ сѣ единъ неопровергателенъ начинъ не е нужно да отиваи много на да- леко; стига ни само да си научимъ бомбар- дируваніето на градѣтъ Бѣлградъ, голѣми- ти наводненія които станаха тая година и които сѣсипаха положеніето на едно доста голѣмо число жители както и несѣгласіята които избухнаха преди нѣколко врѣме, и ний ще имаи една точна идея за състояніето на Сѣрбія.

Мечтаніе казувами ний. Защо? Защото като говори за благосъстояніето и за сѣ- гласіето които царували въ Сѣрбія, той ис- ка да покажи великолѣпната бѣдностъ на народѣтъ си въ лицето на князъ Михаилъ,

Коя е тая бѣдностъ? Дали Видовъ-Данъ е единъ отъ онии богови които познаватъ намѣреніята на сѣздателѣтъ, и чи подобенъ на Калписо която разкриваше бѣдностъта на Телемаха, иска и той да предскажи на своити съотечествениници бѣдностъта на милата си Сѣрбія?

По нататѣкъ Видовъ-Данъ като хортува за бомбардируваніето на Бѣлградъ което князъ Михаилъ възбранилъ да развѣ чрезъ една висока мѣдростъ, казува:

Наистина народѣтъ е днесъ прикритенъ; нъ той има да види часови още по тешки отъ ония които видѣхми. Народити иматъ сѣкоги критически часови. Нашиятъ народъ прѣмина презъ единъ труденъ періодъ; нъ той не е още притѣгилъ никаква народна криза. Политическити кризи могатъ да са о- тложатъ само, нъ нѣ да са унищожатъ. За- щото, притуря той, тѣ сѣ толкось неизбѣ- жни колкото естественнити кризи.

Ето наистина идеи твърдъ превъсход- ни. Нъ Видовъ-Данъ можѣ ли ни каза кой бѣше, дали князъ Михаилъ, дали Висо- ката Порта бѣше който възбрани „съ сѣ ви- соката си мѣдростъ“ развитіето на бѣл- градското бомбардируваніе? можѣ ли ни ка- за още чи това бомбардируваніе сами- ти Сѣрби не го причиниха по внушеніе на традиционалната руска политика?

И тіа партизанска рускити панславиз- мѣтъ, които пмаха нежѣдростъта, сѣбно- тията да сторятъ това злощастіе което ще- ше да докара сѣрбскіятъ народъ до онова критическо положеніе въ което са намиратъ сега Черно-горцити, могатъ ли каза чи тѣ не компромитираха съ сѣ тѣзи постѣпки сво- ити народни интереси, интереси които немо- гатъ да съществуватъ освѣтъ съ сѣ добро- то сѣгласіе, съ сѣ добрити сношенія на Ви- соката Порта?

Колкото за политическити кризи за ко- ито хортува Видовъ-Данъ, тѣ не сѣ предъ нашии очи и предъ очити на ония хора които сѣ изучили добръ тенденціити и нуждити на нашата епоха, освѣтъ едно меч- таніе, една голѣма идея която киени само въ главин на панславистити.

Това мечтаніе или по добръ тая голѣма идея която проповѣдува Видовъ-Данъ съществува почти въ сѣкити источни наро- ди. Отъ дѣ иди нѣйното начало? Нѣйното начало иди безъ съмнѣніе отъ Русія. Тая Русія иска неопровергателно сливаніето на славянскити народи въ пазухата на панру- сизмѣтъ и за това тя не прѣстава още да слѣдува политиката на Петра I, снователъ

на руската династія. Слѣдователно Видо- въ-Данъ черпи упоци за политически кри- зи отъ тая традиционална политика, вредли- ва за сѣкити источни народи.

Нъ тъмнити облаци които покриваха по- сточніятъ хоризонтъ, напрѣвъ изворъ на на- укии, на искусствата, са распрѣснаха веке. Една бляскава цивилизация огря върху сѣчки- ти народи. Тѣ са напоиша веке съ сѣ прос- вѣтити идеи на сегашніятъ вѣкъ и поз- наха най сѣтъ мечтателни обѣщанія на Русія.

Като не ни остава повече врѣме ний ос- таваи за въ идѣщити си бройови да напра- вимъ пригѣжданія си върху блънуваніята на другити сѣрбски въстници.

Раздаваніето на награди на ученици- ти които зависѣтъ подъ министѣрствата на войната и на мореплаваніето стана онии день предъ прѣсѣствіето на Н. Ц. В. Султанѣтъ.

Отъ сутрѣята още наръдиха въ сали- ти на това широко заведѣніе ученицити отъ училището харбіе, ученицити отъ приго- твителното училище Идадіе, ученицити отъ медицинското училище, отъ училищата на геніятъ и на артилеріята и най сѣтъ уч- енициити отъ флотското училище на Халки.

Кѣдѣто шесъ сахати топовити и воин- ската музика извѣстѣха приближѣніето на Н. Ц. В. Султанѣтъ, който бѣше придруженъ отъ Н. В. Голѣмѣтъ Везиръ, отъ Н. П. Ка- питанъ-паша, отъ Н. П. Баймакамѣтъ на Се- раскерството, и отъ много други генерали и високи чиновници на царството. На минута- та когато пристиги, Н. Ц. В. даде заповѣдъ да са зафани тържеството. Н. Ц. В. поиска щото гардити му отъ тѣлото на Силахъ-ку- ранъ, коиго отъ нѣколко врѣме насамъ, слѣ- дуватъ класои на арабски и на персійски, да са попитатъ най-напрѣвъ; подиръ други- ти ученици помежду които са намиратъ, ка- ктѣ е познато, кивавити Иединъ-ефенди и Нурединъ-ефенди, са пепятаха.

Подиръ това стана раздаваніето на на- гради и кѣдѣто осемъ сахати и половина Н. Ц. В. са отѣгли слѣдъ като изрази на Н. П. Галибъ-паша и на управителити на другити особни спомепати училища, здо- водствіето съ сѣ което то виждаше успѣхи- ти направени отъ ученицити на заведѣніята повѣрени на тѣхото попеченіе.

Кѣдѣто два сахати ученицити турени на редъ на Харбіето трѣгнаха за да си отидатъ на взаимниити си училища, предне- стувани отъ воински музичи и послѣдувани отъ воини отъ разни оражіи които са бѣха наръдѣли предъ минуваніето на Н. Ц. В. Султанѣтъ.

Ний извличае от вѣстникъ Франція слѣдующіятъ членъ който интересува твърдѣ много наши читатели:

Възражението на единъ голѣмъ народъ не са прави само; то не са прави освѣтъ съ най-тешки трудови, и ако фърлимъ единъ погледъ върху провинциите които сж станали отъ 1839, епоха на реформата въ Турція, ний ще са стрѣснимъ динъ много отъ пжтатъ койго прекара успѣхътъ и отъ усилията които направи отоманското правителство.

Нъ тая работа твърдѣ прѣминала ще бжди единъ трудъ; ний можимъ да са уграничимъ да разгледамъ годишните смѣтки на главното управление които са обнародуватъ отъ нѣколко врѣме, за да са убѣдимъ чи Турція върви доста добръ и чи нѣма въ цѣла Европа министри толкось занимами колкото министрите на Високата Порта.

Ето, наприимѣръ, една голѣма мѣрка която са приложи на много други за да докажи чи тѣ не са спиратъ на срѣдѣ пжтатъ. Касай-са за управителната реорганизация на имперіята.

Знай-са чи въ началото на прѣобразованіето, има отъ тогва трийсетъ и петъ години, Високата Порта, като нѣмаше чиновници способи и снабдени съсъ единъ новъ духъ за да го тури въ дѣйствиѣ по прилично въ еялетити отъ дѣто са бѣше испждила анархіята чрезъ силните рѣшѣ на Султанъ Махмудъ, са принудили да усрѣдоточи сичкити власти въ Цариградъ за да можн да управлява по добръ и да усигори успѣхътъ на подновителното дѣло.

По късно, царскіятъ диванъ, задоволенъ отъ причисленіи успѣхи, разсжди чи е съобразно съсъ интересити на имперіята здраво разумѣти за да са умали дѣйствието на това могжественно усрѣдоточаніе.

Днесъ като разбра, чрезъ една серіозна и доста дълга оитностъ чи ти можн да отиди по на далеко въ тоя пжтъ, Виоката Порта рѣши преди нѣколко врѣме съставеніето на главни голѣми правителства, съсъ цѣль твърдѣ умна да усили въ еялетити ходѣтъ на работити и дѣто христіанскіятъ елементъ ще има една важна рола да играе.

Понеже царското правителство ще обнародува сега скоро пълната работа на тая нова организация, ний ще са уграничимъ да дадемъ тука само едно малко скратеніе.

Първото приложеніе ще са направи най-напрѣшь въ България и то ще са распрострѣтъ подирѣ безъ забави на другити частн на Румелия както и въ азійскити провинции.

Тия правителства (еялети), ще зематъ цената си отъ разнити рѣки които ги обикалятъ.

Тѣхъ правителството отъ България ще земе името си отъ Дунавътъ и ще има за столица Русси. Въ Русси ще живѣятъ главніятъ управитель, пригладячатъ на съдовницата, главніятъ секретаринъ и главатаръ отъ кореспонденціята на канцеларіята на управителятъ, театарджіята на финанціити, директорътъ на политическити работи, директорътъ на общенароднити работи.

За главното правителство ще има на Русси единъ съдовнишки съвѣтъ и единъ управителни съвѣтъ съставенъ отъ тия чиновници и отъ едно равно число мюсюлмани и христіани.

Сѣко отдѣленіе което ще зависи отъ това правителство ще има единъ каймаканинъ, единъ главатаръ за кореспонденціята, единъ главатаръ за смѣтки и три съвѣта, съдовнишки, финанціални и управителни съставени отъ мюсюлмани и христіани.

Сѣко окръжіе ще има единъ мюдюринъ, единъ садникъ и пакъ три съвѣта отъ същото естество.

Садникити които не са наименоваха ос-

вѣтъ за една година не ще могатъ да са изваждатъ отъ сега на напрѣшь освѣтъ чрезъ причина на лошащо поведѣніе.

Чрезъ тоя бжръзъ и недопълненъ анализъ, твърдѣ лѣсно е да са види доброто на тая новна организация.

Първо, сичкити работи чисто еялетски ще са свършуватъ на мѣстата като ще избѣгнуватъ забавити които ще теглатъ ако останеше да чакатъ рѣшеніята отъ столицата.

Второ, дѣлото дѣто христіанити са намислатъ сега повикани да са намѣсуюватъ въ една много по голѣма сѣразмѣрка за интересити на отечеството си, и дѣто политическіятъ директоръ е още и христіанинъ на когото мислата е да служи за посрѣдникъ помежду главніятъ управитель и консулти за сичкити въпроси които зависятъ отъ трактатити, показува истинската мисль на Високата порта която иска серіозно размѣсата на племената и на интересити чрезъ равенството на сичкити предъ законътъ тѣхъ както и въ службити щомъ фанатъ да станатъ достойни чрезъ познанието на работити и на оициалниятъ языкъ.

Цѣльта е показана. Ще ли да са сполучи до толкось добръ както са желай? Важното е чи новата организация подтвърждава единъ новъ успѣхъ; тя ще утврѣе Високата Порта отъ една купчина работи които и възбранаха да са занимава съсъ грижата изискана за най-голѣми интереси, ти ще спомогни много за политическото възпитаніе на населѣніята и ще направи по маки мжчотити на равновесіето на бюджетътъ.

За да свършимъ, праведно е да кажимъ чи новата организация, която е една отъ най-благоприятнити мѣрки които сж са зели за христіанити, доказува чи Високата Порта прави сѣкога стѣпки напрѣшь къмъ голѣмата цивилизация отъ когото е влѣзла насамъ, чи ти не е направила никаква стѣпка назадъ, и чи мжчно ще да бжди ако искаме да подтвърдимъ противното.

Ето още една друга новина. И тая новина има важностъ си: слободата на пресата са даде на Турція чрезъ единъ царскъ декретъ който мѣлъ да са обнародува, казуватъ, на 1 Януаріа.

Трѣбува да поздравимъ отоманското правителство дѣто е влѣзло съсъ таквъсъ рѣшителностъ въ пжтатъ на либералити идеи. На точката дѣто то е пристигнало, никой не можн да го набѣждава веке както напрѣшь чи то стои назадъ отъ сегашната цивилизация.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

ЕДРЕНЕ, 15 ДЕКЕМВРИА! — Хайдутлъжѣтъ не можн още да доди на себѣ си отъ ударити които го бѣха ударили на смъртъ. Нъ сега наскоро принаски станаха за много чети които сж показували по нѣкоги кждѣто Филлибе, по нѣкоги кждѣто Родосъ и Галиполъ. Трѣбува да са надѣвами чи новіятъ ни управитель не ще имъ даде врѣме да са натѣмняватъ и да тжратъ съюстности и прибѣжища въ различнити окръжіа на провинціята ни.

Черкезити които трѣгнаха съсъ хилѣди въ различнити ни села са натовариха на главити на селянити които трѣбува да ги хранятъ чакъ до пролетъ. Днесъ, увѣрять, чи тия прѣселенци отназуватъ сѣка работа и казуватъ чи тѣ сж хора за бой а нъ за трудъ. Тѣ праватъ да са служатъ отъ селенити; тѣ имъ чинатъ пакости и обихождатъ кжрицата съсъ въоружена чета отъ седемъ или осемъ лица. Тия чети сж една лошава печалба за Румелия и имамъ убѣжденіе чи тѣ ще напжнатъ единъ день кжрицата съсъ хайти които ще намѣратъ при тѣхъ-си много волентери ако мѣс-

тиото началство е снисходително къмъ тѣхъ.

Данѣтити са покрива по голѣмата частъ отъ управителятъ ни който умрѣ. Нъ трѣбува да кажимъ още чи нѣговата повѣрена работа са улѣсни и отъ добрата жетва на сенд-битъ.

Памуцити не осжществиха никакъ надѣждити на земледѣлцити; защото дѣждовети забраниха узрѣваніето на пжкити. Селенити ги сушатъ по нищити за да извадатъ малко памукъ който нѣма никаква жила, и надѣватъ са да извадатъ за цѣла едрененска област до петнаисетъ хилѣди оки памукъ, произведѣніи отъ семената на Драма тѣхъ сжщо както и отъ сѣмената които са работиха напрѣшь. Сѣмената отъ Америка и отъ Египетъ не дадоха никакво слѣдствие.

Макаръ и да са възбранили изнасяніето на воловити и на биволити, то слѣдува обаче въ Еносъ и мжчатъ са да направатъ да повѣрува правителството чи тия добичета сж бива прѣкупили преди излѣзуваніето на царското ираде. Епизоотіята която царува въ Галиполи не е прѣминала още гората Курудагъ и нашити селени са надѣватъ да отгѣрватъ своити стада.

Дѣвти огненни филатурни които са направиха въ селото Караагачъ и които занимаватъ почти дѣвсетъ прѣдѣлници работатъ отъ три мѣсеца насамъ; качества на копирната която прѣдатъ са предава на добра цѣна въ Марселия. По злощастіе болѣстѣта направи голѣми щети въ нашити бубарници и хората са страхуватъ да не стане тая болѣстъ по силна и джщата година, защото нашити бубохранители и нашити селени нѣматъ освѣтъ болнаво съме и незнаятъ какво да правятъ за да намѣратъ друго здраво. Желателно е щото мжстната властъ да направи въ Едрене единъ влогъ черкешко семе отъ дѣто сѣмн да можн да са снабди за на пролетъ.

НИШЪ, 20 ДЕКЕМВРИА. — Едно племе Албанци съставено отъ 120 фамилии занимава кзата Куршумли, окръжіе което са намира върху границити на Сърбія отъ една страна и което са допира до Прищина и Лесковица отъ друга страна.

Главатарятъ на това племе е Мехметъ Тамава. Тоя човѣкъ, който имаше едно познато вліаніе въ тая страна, като са полуза отъ сгодити което даваше положеніето на окръжіето, стана на кракъ за да не ся подчинява на никаква заповѣдь и поржча на жителити да искатъ отстраняваніето на мюдюринътъ Мехмедъ-ага и да откажатъ плащаніето на данокътъ додѣто правителството не земе въ вниманіе жалбити имъ.

Н. П. Митаадъ-паша, главенъ управитель на провинціята като са научилъ за тия работи заповѣдалъ на Мехмедъ Тамава да му опише уплакуваніята които ималъ срѣщу мюдюринътъ.

Тая заповѣдь не произвѣла никакво дѣйствиѣ и Тамава като фърмалъ маската са турилъ на чело нѣколко стотини души въоружени. Тогва управителятъ заповѣдалъ на мюдюринътъ отъ Лесковца да отиди въ окръжіето дѣто станами смжценіи и да тури Мехмедъ Тамава и нѣговити Албанци въ длѣжностъ.

Абдулахъ-ага отишелъ съсъ сто души нъ той билъ принуденъ да бѣй отъ далечъ, защото Тамава ималъ много поголѣма сила отъ нѣговити.

Като видялъ чи не щѣлъ да излѣзе на глава съсъ своити си хора Н. П. са отправилъ на командантинътъ на силити отъ провинціята, Сендъ-бей, който проводилъ срѣщу тия хо-

ра един батальон зуави, един ескадрон кавалери и два чети артилерии.

Тойаскеръ са ползувалъ отъ една тжма и джждовна нощъ за да отиди отъ Нишъ на Орону дѣто сполучи да улови Мехмедъ Тамана и по голѣмата частъ отъ четата му.

Тѣ човѣци са заведоха на Нишъ дѣто са вручиха на властѣта. Тѣхъ са укрои едно движение, безъ да произведе никаква скърбъ нити на единти, нити на другити, движение което можеше да стани серіозно.

БЕЛГРАДЪ, 26 ДЕКЕМВРИЯ. — Хортува са тука за недоволството което царувало помежду българскити и боснийскити населѣния и което ся подналяло още отъ много страни. Чужденцити са трудатъ, казуватъ, да възвѣлихатъ християнскити населѣния отъ тѣ провинции като имъ даватъ да разумватъ чи заповѣди сѣ дошли за да са испъкдатъ сичкити християни отъ страната и да ги замѣнатъ съ Черкезити.

Агентити които прѣскатъ тѣя нищожни слухови имали за мисія да подписуватъ емигранти за да насѣлятъ чужди страни и да поддържатъ неприѣтелството помежду ранти.

Християнското населѣние отъ тѣя страни е толкось сиромашко и толкось лишено отъ извори щото трѣбуване да го отстранатъ отъ политическити наущения които са го направили да достигне до тѣзи халѣ.

Черна-Гора е толкось сиромашка щото не е способна да поддържа князѣтъ си който трѣбува да проси помощъ и милостиня отъ голѣмити европейски сили.

Положението на Сърбія е по-добро. Нѣ статистическити изглѣди които турямъ понадоко ще ви кажатъ чи княжеството не са радува била нити съсъ едно умѣренно благоденствие.

Бѣлградъ, най-голѣмиятъ и най-богатиятъ градъ нѣма освѣтъ 2635 души които плащатъ данѣкъ; остатокѣтъ нѣма нищо. Помежду първити, само 80 души иматъ единъ имотъ отъ 3,000 дукати, и отъ тамъ до най-висока степенъ 36000 дуката. Най-голѣмиятъ имотъ въ Сърбія не са въскачюва до 500,000 франка. Цѣла Сърбія има 1,108,668 души отъ които 208,863 сѣ дѣто плащатъ данѣкъ; Нѣиниятъ имотъ са въскачюва цѣлъ на 18,515,740 дуката. Това стига, въобразявамъ си, за да ви даде една идея за финансовото положение на тая земе и вѣи можити да дадете да разумѣятъ оия които са научени да виждатъ единъ видъ лѣжливи набави въ сѣки търговецъ който идн отъ Сърбія.

ЕДРЕНЕ, 29 ДЕКЕМВРИЯ. — Преди четири дни, два дена наредъ имамъ изобилии снѣгови тука и по окрѣдята. Мразѣтъ е умѣренъ.

Миналата недѣля, следъ пристигнуванieto на отоманската поща общенародни викачи известиха въ градѣтъ ни по висока заповѣдъ рускити пари отъ 20, 15 и 10 капейки чи прѣставатъ веке да са прѣзматъ отъ публиката и чи ако нѣкой би зелъ или далъ отъ тѣя монети, отсега забранени, ще са осжда за два мѣсеца на насилственни работи.

Зааретата които пристигатъ отъ Филибе и отъ други мѣста отъ вътрѣшността за Енесъ са прѣзматъ тука и са турятъ приврѣменно въ магазинъ.

Въ Пловдивъ и Пазарджикъ оризѣтъ отъ послѣдната жетва като неможа да са прѣвършей и като не ще можн да са прѣвършей освѣтъ чакъ на пролетъ това укисняване направи на мѣстото дѣто стана едно значително въскачуване въ цѣната.

Коравото жито на мѣстото са измѣнява отъ гроша 15 до 16 кило: нѣчюмнятъ стои сѣ на 7 гроша отъ сѣщото качество.

Брашното първо качество са продава 55 пари оката; колкото за второто качество са продава 45 пари.

Говѣждото мѣсо са продава по три гроша и половина оката; овчето по 4—4 и половина.

— Прочитамъ въ Журналъ де Константинопль:

Сѣки помни движението което причини преди нѣколко врѣме, въ градѣтъ ни, повината за откриванieto на едно иманѣ въ Кади-Кюю. Интересливити случки на които това дѣло даде мѣсто, ни задѣлжаватъ да съобщимъ на чителити си сичкити подрѣбности които можяхим да научимъ за тоя предметъ:

Преди нѣколко години единъ старъ Турчинъ имаше въ това село една земя която нерачеше никогд да остави. На минутата на умираието му, той повика дѣтата си и имъ каза: „Това мѣсто което ви оставамъ принадлежи на фамилията ми отъ много години насамъ и тамъ нашити прадѣди сѣ заровили презъ едно политическо възлѣние едно иманѣ. Обстоятелствата не ма оставиха да направя потребнити тържшувания за да го намѣра. Нѣ ако са рѣшите да продадете това мѣсто по подирѣ вземѣте си мѣрките за да можн да ви са падни баримъ една частъ отъ това иманѣ.“

Дѣйствително младити момчета не забавиха да продадатъ наслѣдieto си, а ови дѣто купи това наслѣдие бѣше отъ градѣтъ ни, Н. П. Г-нъ А. . . . Следъ като са направиха сенетити предъ началството, направиха още и единъ особень договоръ споредъ когото Н. П. А. . . . са вложили да повѣри на наслѣдницити една частъ отъ иманѣто ако би да има кжметъ да го намѣри.

Новиятъ придобивачъ като прѣкопавалъ подирѣ неколко врѣме темелити на една кщичка изровилъ много делви пѣлни съсъ желтици и едно голѣмо число скжпоцѣнни камъни. И истинна тамъ било имането на който той предпологаше съществуванието. Нѣ той не убави никакъ за изнамѣруванieto му на вѣтхити притѣжатели, нѣ напротивъ той даде доста огромни суми за направата на една католическа черкова. Тогава хората видѣха да са въздигни, на мѣстото на едно скромно живѣлище единъ сарай доста голѣмъ върху мѣстото дѣто бѣше заровено иманѣто. Н. П. Г-нъ А. . . . бѣше за фаналъ веке да са радува съсъ единъ голѣмъ имотъ толкось лесно придобитъ. Нѣ младити момчета като са научиха чрезъ откриванята на градинариѣтъ на Н. П. А. . . . това дѣло станало, отпразни едно прошение на Н. В. Фуатъ паша за да си искатъ прандинити. Прелатинѣтъ разсжди тогива чи нѣма нищо по-добро да прави освѣтъ да трѣгни за Европа и отиди на Римъ като са обрѣче чи на връщанieto си, той ще купи широки мѣста на Бейоглу за съзиданието на една черкова и други заведѣния за милостиня. Увѣриватъ чи царското правителство направило въ Римъ едно дипломатическо съобщение относително за тая работа. Върховната духовна властъ заповѣдала едно приглѣждане на даия, което даде право, казуватъ, на ветхити притѣжатели.

Мѣрки сѣ зели веке за да усигорятъ исплнюванието на тая отсжда.

Нѣи знаимъ положително чи по-голѣмата частъ отъ тѣя новини сѣ безосновни. Журналъ де Константинопль бѣше принуденъ и той самъ-си да изобличи една частъ отъ тѣя новини.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѣДЪ.

Нѣи извѣстии, споредъ Мониторъ-тъ, словото чрезъ което французскитѣ императоръ отговорилъ на подравленіята за новата година които папскитѣ проводникѣ отпразилъ въ името на дипломатическото тѣло:

„Поздравленieto на дипломатическото тѣло на които вѣи сте извоили да бѣдите органѣтъ на нипатъ живо. Азъ желая съкоги щото съгласieto да царува помежду ни. Бѣдете убѣдени чи ще направя сичкити си успѣи щото сношеніята ми съсъ чуждити сили да бѣдатъ съкоги въодушевени чрезъ почетѣтъ на правото, любовта на мирѣтъ и на правдата.“

Това слово произвѣло едно сладко впечатлѣние въ цѣла Европа. Ето какъ са изразжавала за него виенскитѣ Бочавтеръ.

„Въ самото дѣло, казува той, чи тѣи слова сѣ слова за нова година, има една съхранителна чѣрта отъ французската политика която отговаря съвършенно на положението което Франция си направи презъ миналата година.“

„Като са въздържа отъ съко намисаніе въ дано-германскити расправи, имперіята показа миролюбивити си тенденци, които не отказува въ конвенцията отъ 15 Септември, защото днесъ не вѣрватъ веке че тая конвенция е отпразена срѣщу Австрія. Една позната умность и една благоразумна скромность сѣ били основателнити чѣрти на французската политика въ прѣминалата година и славата за деньтъ на новата година сѣ отъ естество да ни направатъ да са надявами продълженieto на тая политика въ новата година.“

Декретѣтъ споредъ когото князь Наполеонъ са наименова членъ и под-предсѣдатель на частниѣтъ съвѣтъ занимава почти сичкити вѣстници. Л'Опионъ Насиональ обнародува съсъ задоволствие наименованieto на князѣтъ. Въ сегашнити обстоятелства тая мѣрка е предъ Г-на Герула отъ най-заблѣжителнити.

Вѣстникъ Тамъ са показува по скромнѣтъ:

„Има обаче едно главно заключение което можн да са извлѣче отъ наименованieto на князь Наполеона за членъ и под-предсѣдатель въ частниѣтъ съвѣтъ. Новиятъ под-предсѣдатель на частниѣтъ съвѣтъ не минува за да са радува съсъ духовни симпатии, нѣ той минува за послѣдователъ на либералнити прѣобразуванія.“

„На тоя двоенъ поглѣдъ, наименованieto му, приложено на нѣкоп знакови доста живо разискувани за официалнити прѣиманія на деньтъ на новата година не са вижда да нѣма нѣкое значение. Службити наскоро направени ще бѣдатъ това което титуларинѣтъ и обстоятелствата ще го направатъ, нѣтъ даватъ въ сѣки случай едно високо мѣсто въ правителството, и не е възможно отъ да не ги уцѣнимъ споредъ прѣдшественицити на лицето което са облѣче съсъ тѣхъ. Нѣи можимъ да видимъ прочее, споредъ както ни са чини, единъ отговоръ на папското писмо; и въ сѣщото врѣме общенародното

митиѣ ще намѣри безъ съмѣнѣе въ нѣго неоправото изобличаванѣ на вѣкон слухови на които чуждити вѣстници дадоха повѣрѣніе и които, въз-сетиѣ, умалиха доста отъ нѣколко дена насамъ. Нѣй искаме да кажимъ за ретрегѣтъ и за поправеніето на декретѣтъ отъ 24 Ноември.

Вѣстникъ Сіекълъ вижда въ това наименованіе единъ дубъръ отговоръ на окръжното писмо на папата.

Колкото за религиозните вѣстници тѣ са потаяватъ и не даватъ никакво разсѣждене върху тоя работа. Това мълчаніе, ни са виждатъ, твърдѣ значително.

Казуватъ чи французкото правителство са показува расположено да отвори единъ распитъ върху въпросѣтъ на банкити. Тоя распитъ щялъ още да са прострѣ и до паричниѣ на финансовиѣ кризи отъ които царството страда периодически отъ нѣколко години насамъ.

Вижда са още за извѣстно чи въпросѣтъ за нардбата на банкити ще са занесе предъ законодателното тѣло и че ще отвори мѣсто на едно истинчено разискуваніе за което лесно е да разумѣимъ високіятъ интересъ.

Прускити камари сѣ свикали за 14 януарі. Царятъ Гіѡмъ трѣбуваше да отвори самъ си засѣданіето съсъ едно слово което заключавало единъ примирителенъ характеръ. Дѣйствително примиряваніето са желае въобще отъ прускіятъ народъ, и била отъ вай голямата частъ на въспротивителниѣ депутати; нѣ питатъ-са ако това можѣ да стани. Знаѣ-са чи главното неспоразумѣніе помежду кабинетѣтъ и камарата бѣше за воинската нардба: тоя пѣтъ, министѣрството не щяло веке да прѣими разискуваніето върху тая точка; нѣ щяло да разгѣда обикновенниѣ равноски на военната учредена служба.

Послѣдните прокламации на императорѣтъ Максимилиана произвѣли едно прѣвѣсходно впечатлѣніе въ Мексика и утврдили мирѣтъ. Императорѣтъ и императрицата са готватъ да направатъ едно пѣтуваніе въ по главниѣ провинции на имперіята и да посѣтатъ сѣкото мѣсто на мексиканскіятъ заливъ. Тамъ праватъ веке приготвенія за да ги прѣиматъ.

СЪБКАВИ НѢЩА И НОВИНИ.

По царска заповѣдъ: Абдуллахъ Рахманъ паша, шумненски управителъ, са наименова управителъ въ Варна.

— Миналата недѣля въ петѣкъ Н. В. Мустафа паша, напѣршенъ министѣръ на финанции, има честь да са прѣими въ ауденция за отиуѣтъ отъ Н. Ц. В. Султанѣтъ. На другіятъ денъ той трѣгна съсъ нѣмскіятъ вапоръ „Лондъ“ за Триестъ и отъ тамъ зъ Паришъ.

— Вчеръ стана въ воинското училище предъ прѣсѣдствіето на Н. Ц. В. Султанѣтъ раздаваніето на награди на ученициѣ отъ сѣкити училища които записѣтъ отъ министерстваѣта на войната и на мореплаваніето.

— Споредъ единъ официаленъ рапортъ презъ записуваніяѣта които станяха преди нѣколко време въ Ерзерумъ двайсетъ и петъ юноши неопасали да са прѣиматъ кѣто волентирѣ въ чиновниѣ на царската воиска.

— Н. П. Каританъ-паша са помина снощи. Церемоніята стана отъ най тържественниѣ.

— Миналата недѣля Рашидъ паша, главенъ управителъ на Змириа има честь да са прѣими отъ Н. Ц. В. Султанѣтъ. Въ вторникъ Н. П. трѣгна съсъ вапорѣтъ „Азедимъ“ отъ компанията Феванди-Османіе за Змириа.

— Много лица които сѣ слѣдували курсовити на Физиката прѣподавани отъ двѣ години насамъ въ Харуль-Фюнуѣтъ отъ Н. П. Дервишъ-паша, мѣстѣщаръ при министерството на общенародното просвѣщеніе са испитувахъ миналата недѣля и зѣха обикновенниѣ си дипломи.

— Н. В. Мустафа-паша далъ преди нѣколко дена четирѣ стотинъ зимски капотѣ за Черкезити.

— Споредъ една депеша отъ Букорешъ князъ Куза билъ потвърдилъ освоеніето на грегорианскіятъ календаръ въ службиѣ на телеграфити и на пощити.

— Казуватъ чи едно голѣмо количество пощенски тибри пристигнали тѣ дни отъ Паришъ за смѣтка на царското правителство.

— Казуватъ чи нови мѣрки цели да са зематъ относително за рускити монети.

— Прикаски ставяха тука за съставаніето на едно ново министерство за гюмрукѣтъ и за неправити данѣци. Нѣй не отдаваме никакво повѣрѣніе на тѣ слухови.

— Споредъ нѣкои писма които пристигнали отъ Измидъ наводненіи отъ рѣка Сангаріуѣтъ причинили голѣми поврѣди въ околностиѣ на тоя градъ.

— Миналата недѣля, въ петѣкъ са празнува ражданіето на Н. Ц. В. Султанѣтъ. Врѣмето помогна много на тоя празникъ.

— Казуватъ чи различни приприри станаѣ тая недѣля въ грѣцката патриаршія относително за мѣрки които царското правителство ще земе за прѣбриваніето на владѣншината. Много членови владѣци неодобрявали, казуватъ, тѣ новѣ мѣрки.

— Пишатъ ни отъ Браила че Бѣлгарската а Пчела умряла веке. Причината на нѣйното умирање, казува писмото ни, била неплащаніето на спомоществателити. Това извѣстіе колкото и да ни са вижда истинско неможимъ обаче отъ да не забѣлжимъ чи и Г-нъ Раковски не е малко интригувалъ за сполити революционални проекти.

— Н. Ц. В. Султанѣтъ благоизволи да даде знаковиѣ меджидѣ на Н. П. Г-на Неофита, епископъ фанариофарсалски.

— Миналіятъ вторникъ въпорѣтъ Туна орѣдѣнъ отъ Н. Ц. В. Султанѣтъ, за компанията Феванди-Османіе са дади на рѣченната компания.

— Комисіята за емигрантити прѣе преди нѣколко дена една сума отъ 17,734 гроша които идатъ отъ подписуваніяѣта направени въ полза на Черкезити отъ офицѣрити на шестото тѣло на воинската.

— Преди двѣ недѣли излѣзе на бѣлъ свѣтъ едно ново календарче подъ название: балгарско народно календарче съсъ предсказуваніе на звездобројъ за година 1865. Наредбата и направата му сѣ твърдѣ добри. Нѣй го прѣпорѣчуваме на читателити си кѣто едно отъ най хубавити календѣрчета които имамѣ днесъ.

— По миналата недѣля излѣзи бюджетѣтъ на отоманската имперія. Въ идѣщити си бройѣви нѣй ще хортуваме за тоя бюджетъ който е кѣто едно оглѣдало за финансовото положеніе на имперіята.

— По причина на освоеніето на французската прѣса въ Мексика, вѣстникъ „Л'Юнионъ“ дава слѣдѣющити разсѣждѣніа за прѣсата въ отоманската имперія:

„Кѣто става това въ Мексика, напротивъ въ Цариградъ най-либералниѣ идеи излязува-

тъ. Новити закони върху прѣсата обнародувани на 28 Декември турятъ въ отоманската имперія съдовѣнниѣтѣ тертитѣ намѣсто административниѣ тертитѣ. Това е, трѣбува да го кажимъ съсъ правда, една значителна стѣпка направена въ пѣтитѣ на слободата и, макаръ наказаніята на законити да са твърдѣ строги, то е доволно дѣто тѣ стоятъ върху общото право за да кажимъ чи тѣ трѣбува да са глѣдатъ кѣто единъ успѣхъ.

— Научаваме са чи грѣцката патриаршія са тѣмляла пѣки да проводи на Варна единъ владѣка грѣкъ. Потрѣбнитѣ мѣрки сѣ зѣли веки. Казуватъ чи варненскитѣ жители направели едно прошеніе до Н. В. А'али-паша, министѣръ на външнитѣ работи. Въ това прошеніе тѣ искали да не са туря владѣка още додѣ не са рѣши черковниѣтъ въпросъ.

Макаръ и да сѣ са зѣли тѣ мѣрки отъ страна на тамшнитѣ Бѣлгари сѣчко ни дава да мислимъ чи грѣцката патриаршія ще тържествува.

— Споредъ 34 членъ на новіятъ законъ върху прѣсата, една комисія ще са натовари за да разгѣдува прѣстѣпаніяѣта на вѣстникарити. Членовити на тая комисія са веки назначиха; ето ги: Мюнюѣтъ ефенди първи прѣводачъ на царскіятъ диванъ; Валиѣтъ ефенди прѣсѣдѣтелъ на второто съдовѣще отъ Тиджеретѣтъ; Костакѣ ефенди Адосиди, помошникъ на Харджіе кіатиби и Г. Г. Таренъ и Паришъ свѣтници отъ министерството на външнитѣ работи.

— Въ единъ отъ предислѣднитѣ си бройѣви Сѣвъѣтникѣтъ са управдаваше чи не бѣлъ клѣвѣтъѣл нити грѣцката патриаршія, нити другиги; нѣ чи той хортувалъ сѣкоги правото, истинната.

На единъ Сѣвъѣтникѣтъ да излѣзи отъ устата една такава лѣжа бѣше единъ голѣмъ срамъ. Защото нѣй са научаваме днесъ чи Н. П. Г-нъ Пасисъ са готвилъ да протѣстува на царското правителство грѣцѣу блѣдослояѣта и клѣветити на Сѣвъѣтникѣтъ.

Когато нѣй казувахѣмъ на Г-на Бурмова чи не си знаѣ мѣрката на устата, той ни са сърдѣше. Той мислѣши чи единъ човѣкъ да зѣми управленіето на единъ политически вѣстникъ е каквото единъ учителъ зѣма управленіето на едно училище.

Нѣ това не е тѣй. Слѣжцето не са върти около зѣмета; нѣ зѣмета е кѣто са върти. Сѣвъѣтникѣтъ не е грѣшенъ, нѣ грѣшенъ е ози който го управлява, безъ да има най малко понатіе отъ работити.

— Тая недѣля единъ отъ нашитѣ прѣатели ни съобщѣ чи преди нѣколко време нѣй сѣми били имали едно пликѣ съсъ писма отъ Видинѣтъ отъ Г-на Илиѣ хаджи Томакева. Това пликѣ нѣй никакъ не сѣми го прѣидѣ; нѣ видѣса да е пронадало въ рѣцѣте на нѣкои нехрани мажковци.

Нѣй макаръ и да са познаваме лично съсъ Г-на Илиѣ Х Томакева, нѣ нѣй не сѣми никогѣ имали съсъ него писменни сношенія. Слѣдователно нѣй отблѣснуваме публично сѣка важность кѣто рѣченото пликѣ можѣ да даде.

Безъ съмнѣніе Г-нъ Илиѣ Х. Томакиѣвъ е нашъ настоятелъ въ Видинѣтъ и можѣ да ни е писалъ потрѣбнитѣ нужди за вѣстникѣтъ ни. Това е доста добръ. Нѣ да прѣтваря въ нашитѣ писма, писма за други лица, нѣй нѣ само чи не въсприемами, нѣ още сѣми готови да отблѣснѣмъ сѣка отговорность.

Крѣгѣтъ на нашитѣ длѣжности са състоѣ само въ журнализмѣтъ. Сѣчко кѣто са относѣ до вѣстникѣтъ ни, нѣй сѣми готови да го прѣимѣмъ съсъ драго сърце. Вѣжъ отъ това условіе, нищо не са прѣима, нищо не отговаряме.

Отговорникъ Никола Геновичъ.